

The Last Mass Mail

Kritiklabbet at Supermarket 2018

No 2 · Thursday · 12 April 2018 · Stockholm

Upplösning utan försvinnande

—|— Ancestral • Meryl McManus
Galerie SAW

Stereotypa bilder av native americans förvränger Meryl McManus eget ansikte. Överlagringarna äger efterlängtat motståndskraft.

“Du är också indian, Pamela!” hette en ungdomsbok som jag fick i present som barn. Det var första gången jag såg mitt ovanliga förnamn i tryck. Det uppfordrande tilltalet, den klumpiga kategoriseringen gjorde att jag lade boken åt sidan, oläst. Först på Supermarket 2018 finner jag en värdig motståndskraft.

Kanadensiska Galerie SAW Gallery presenterar valda fotografier ur Meryl McManus verk Ancestral. McManus har påbrå från Plains Cree på fädernet. I verket tar hon sig an 1800-talets kända, stereotypa

fotografier av native americans, ett slags manipulerade iscensättningar av en kultur som förmodades försvinna.

McManus och hennes far har målat sig vita och projicerar fotografierna direkt på sina ansikten. Den fotografiska gesten är därmed ett återtagande av hennes konkreta närvaro. Kroppens konturer blir upplösta, men inte i ett försvinnande, utan i dubbelhet, variation och rörelse, mitt i stillheten. Stereotypen förvandlas till en överlagring som inte utsläcker de levande arvtagarna.

Pamela Schultz Nybacka

Åter till gränspolitikens vassa egg

Electric Room

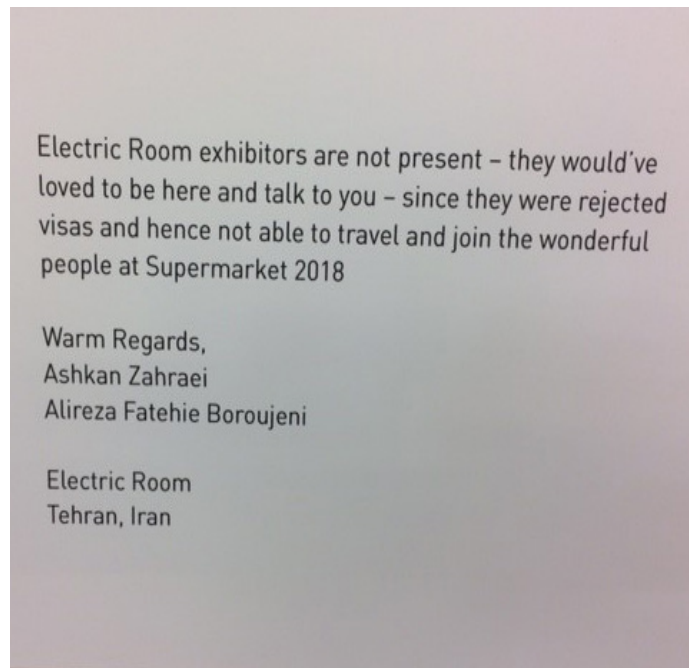
Utställarna från det iranska galleriet Electric Room nekades visum och närvarar bara i sin frånvaro på Supermarket. Vikten att behandla gränsens och gemenskapens problem blir ännu en gång plågsamt tydlig – men det måste ske bortom grammatiken och det enkla kollektivbyggandet.

Nu händer det igen. Konstnärer från mellanöstern inte får visum för att delta i kulturevenemang i Sverige. Supermarket har i all enkelhet lagt fram en utskrift av mailväxlingen med ambassaden i ärendet. Beklämmande läsning som ånyo visar hur vass statens egg är när den gör sina distinktioner och hur hårt den sedan vaktar dem.

Gränsen har ju länge nu varit ett centralt topos för samtidskonsten. Inte sällan har den behandlats i pronominella termer: ”Vi” och ”dom” – ”här” och ”där”. En lång rad politiska operationer görs regelmässigt på denna grund.

Men många ifrågasätter också grammatiken som grundval för att tänka det gemensamma. Inte så få prövar mer performativa strategier. Intresset för sociala organisationsprocesser ska ses i det ljuset. Men det gäller att hålla den politiska skärpan. Gemensamhetsprojekten blir inte sällan ett utbytesekonomiskt community-byggnade som inte syftar till något annat och mer än att se om det funkar.

Det bisarra finska projektet Kuusi Palaa syftar till ”Decentralised cultural venues”. Med egna ID-kort, registreringsanordningar och en egen låtsasvaluta, plus 50€ i insats får man tillgång till ett vanligt rum, rätt precis ett sådant som varenda kommun hyr ut till självkostnadspris

åt föreningar. En av ambitionerna med projektet enligt initiativtagarna är att sudda ut gränserna mellan olika roller. Gör konst av tvånget att administrera konstnärskapet! Jaha – och vad vinner man med att göra korporation av offentligheten?

Magdalena

Digitalt flimmer, diabolisk klarsyn.

The Clairvoyant • Sean Noyce
Durden and Ray

Dyster färgskala och pixelkänsla fördunklar The Clairvoyant.

Konstverket The Clairvoyant av konstnären Sean Noyce är en del av tre liknande verk som ställs ut under Supermarket Art Fair i Stockholm. Istället för en duk har konstnären använt sig av trä och en stil som påminner om den pilliga känslan i gamla videospel. Färgskalan är dyster och mörk, med en samurajkontur i mitten av verket som från avstånd liknar månen. Vid närmare betraktan syns en kvinna som gång på gång upprepas, som ett felmeddelande på det gamla Windows-programmet. Helheten framstår som diabolisk.

Athina Davidsson

Läderlappens längtan.

Super heroes, 2018 • Aimo Katajamäki
Galleria Sculpture

Det kan vara svårt att se en människa bortom *ecce homo*. Men Batman verkar åtminstone ana sin egen sorgliga figur, och får så något kungligt – nästan mänskligt – över sig.

Jag gissar att finska Galleria Sculpture kommer att bli kungar av Supermarket 2018. Inte minst ser man arvet av Torsten Renqvist i de yxade superhjältarna. Batman är nära släkt med Renqvists Karl den XII. Att formulera en humanism bortom samtidens exploaterade *ecce homo* är inte lätt. Och kanske lyckas dessa ”bats” inte bli mer än maskerade förhoppningar i en tid som drar sig längre och längre bort från det partikulära. Det är som om de ändå inte kan vrida sig ut ur de senaste decenniernas sentimentala batmanaktualiseringar. De längtar åter till Renqvists grundade syn på människan – och sörjer samtidigt det omöjliga i sin längtan.

Eva B

David Hume

Of the Standard of Taste Part 2

BUT THOUGH this axiom, by passing into a proverb, seems to have attained the sanction of common sense; there is certainly a species of common sense, which opposes it, at least serves to modify and restrain it. Whoever would assert an equality of genius and elegance between Ogilby and Milton, or Bunyan and Addison, would be thought to defend no less an extravagance, than if he had maintained a molehill to be as high as Teneriffe, or a pond as extensive as the ocean. Though there may be found persons, who give the preference to the former authors; no one pays attention to such a taste; and we pronounce, without scruple, the sentiment of these pretended critics to be absurd and ridiculous. The principle of the natural equality of tastes is then totally forgot, and while we admit it on some occasions, where the objects seem near an equality, it appears an extravagant paradox, or rather a palpable absurdity, where objects so disproportioned are compared together.

It is evident that none of the rules of composition are fixed by reasonings a priori, or can be esteemed abstract conclusions of the understanding, from comparing those habitudes and relations of ideas, which are eternal and immutable. Their foundation is the same with that of all the practical sciences, experience; nor are there any thing but general observations, concerning what has been universally found to please in all countries and in all ages. Many of the beauties of poetry, and even of eloquence, are founded on falsehood and fiction, on hyperboles, metaphors, and an abuse or perversion of terms from their natural meaning. To check the sallies of the imagination, and to reduce every expression to geometrical truth and exactness, would be the most contrary to the laws of criticism; be cause it would produce a work, which, by universal

Var med, eller delta.

—|— Let go of your sins • Mariana Ekner, Kjell Hansson, Geraldine Hudson, Oskar Johnström, Helena Norell
Studio 44

Ett särskilt deltagande präglar bikten hos Studio 44. Gränsen mellan privat och offentligt verkar sväva, ännu långt från med-varandet.

I galleri Studio 44:s monter kan man bikta sig och får sen en oblat ur lagret. Latinets transubstantio översätter grekiskans metousía som helt enkelt betyder ”med-vara”. Jag tänker mig att det är denna enkla akt som oblaten här vill representera. Att läsa verket som en ironisk kritik av eukaristins oändligt komplexa teologi skulle bara göra det larvigt. Den som går in i biktåset, talar av sig och får en oblat efteråt har alltså gjort sig till del av – vad?

Är det ett försök att återupprätta den totalpenetrerade gränsen mellan privat och offentligt? Nej, det skulle jag inte säga. Det vi deltar i genom att ingå i Studio 44 performance är tvärt om ett firande av upphävandet av samma gräns. Att roa sig lite, ta ett foto kanske och posta det på Instagram. Det handlar om att ”delta”, grekiskans metexein, och inte om ”med-vara”. Och hur genomgripande känns det?

Magnus William-Olsson

Originalsår och maskering

—|— Outposts on mirror lake by Franklin Carmichael orig. • Rotem Ritov
Alfred Institute

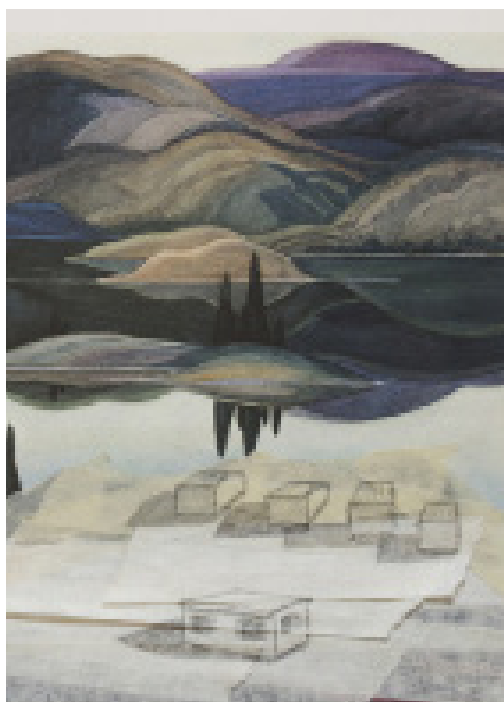
Genom att använda sig av maskeringstejper skapar Rotem Ritov utrymme att förändra ett verk utan att påverka originalbilden.

Med sin teknik skapar hon en frizon där utrymme öppnas för att betrakta ett original på ett nytt sätt.

Ritov tecknar utposter på maskeringstejpen med blyerts och aktualiserar frågan om de israeliska bosättningarna på ockuperad mark. Verket synliggör problematiken kring bosättningarnas framtid. Samtidigt som du kan avlägsna tejpen och därmed bosättningarna från originalbilden, ställs frågan om detta går att göras utan att skada verket under.

Är det precis som med plåster som ska ryckas från såret? Att utposterna inte kan avlägsnas utan att skapa smärta hos bosättarna eller skada det som lämnas kvar?

Simon Svensson

experience, has been found the most insipid and disagreeable. But though poetry can never submit to exact truth, it must be confined by rules of art, discovered to the author either by genius or observation. If some negligent or irregular writers have pleased, they have not pleased by their transgressions of rule or order, but in spite of these transgressions: They have possessed other beauties, which were conformable to just criticism; and the force of these beauties has been able to overpower censure, and give the mind a satisfaction superior to the disgust arising from the blemishes. Ariosto pleases; but not by his monstrous and improbable fictions, by his bizarre mixture of the serious and comic styles, by the want of coherence in his stories, or by the continual interruptions of his narration. He charms by the force and clearness of his expression, by the readiness and variety of his inventions, and by his natural pictures of the passions, especially those of the gay and amorous kind: And however his faults may diminish our satisfaction, they are not able entirely to destroy it. Did our pleasure really arise from those parts of his poem, which we denominate faults, this would be no objection to criticism in general: It would only be an objection to those particular rules of criticism, which would establish such circumstances to be faults, and would represent them as universally blameable. If they are found to please, they cannot be faults; let the pleasure, which they produce, be ever so unexpected and unaccountable.

But though all the general rules of art are founded only on experience, and on the observation of the common sentiments of human nature, we must not imagine, that, on every occasion, the feelings of men will be conformable to these rules. Those finer emotions of the mind are of a very tender and delicate nature, and require the concurrence of many favourable circumstances to make them play with facility and exactness, according to their general and established principles. The least exterior hindrance to such small springs, or the least internal disorder, disturbs their motion, and confounds the operation of the whole machine. When we would make an experiment of this nature, and would try the force of any beauty or deformity, we must choose with care a proper time and place, and bring the fancy to a suitable situation and disposition. A perfect serenity of mind, a recollection of thought, a due attention to the object; if any of these circumstances be wanting, our experiment will be fallacious, and we shall be unable to judge of the catholic and universal beauty. The relation, which nature has placed between the form and the sentiment, will at least be more obscure; and it will require greater accuracy to trace and discern it. We shall be able to ascertain its influence, not so much from the operation of each particular beauty, as from the durable admiration, which attends those works, that have survived all the caprices of mode and fashion, all the mistakes of ignorance and envy.

The same Homer, who pleased at Athens and Rome two thousand years ago, is still admired at Paris and at London. All the changes of climate, government, religion, and language, have not been able to obscure his glory. Authority or prejudice may give a temporary vogue to a bad poet or orator; but his reputation will never be durable or

general. When his compositions are examined by posterity or by foreigners, the enchantment is dissipated, and his faults appear in their true colours. On the contrary, a real genius, the longer his works endure, and the more wide they are spread, the more sincere is the admiration which he meets with. Envy and jealousy have too much place in a narrow circle; and even familiar acquaintance with his person may diminished the applause due to his performances: But when these obstructions are removed, the beauties, which are naturally fitted to excite agreeable sentiments, immediately display their energy; while the world endures, they maintain their authority over the minds of men.

It appears then, that amidst all the variety and caprice of taste, there are certain general principles of approbation or blame, whose influence a careful eye may trace in all operations of the mind. Some particular forms or qualities, from the original structure of the internal fabric, are calculated to please, and others to displease; and if they fail of their effect in any particular instance, it is from some apparent defect or imperfection in the organ. A man in a fever would not insist on his palate as able to decide concerning flavours; nor would one, affected with the jaundice, pretend to give a verdict with regard to colours. In each creature, there is a sound and a defective state; and the former alone can be supposed to afford us a true standard of taste and sentiment. If, in the sound state of the organ, there be an entire or a considerable uniformity of sentiment among men, we may thence derive an idea of the perfect beauty; in like manner as the appearance of objects in daylight, to the eye of a man in health, is denominated their true and real colour, even while colour is allowed to be merely a phantasm of the senses.

Many and frequent are the defects in the internal organs, which prevent or weaken the influence of those general principles, on which depends our sentiment of beauty or deformity. Though some objects, by the structure of the mind, be naturally calculated to give pleasure, it is not to be expected, that in every individual the pleasure will be equally felt. Particular incidents and situations occur, which either throw a false light on the objects, or hinder the true from conveying to the imagination the proper sentiment and perception.

One obvious cause, why many feel not the proper sentiment of beauty, is the want of that delicacy of imagination, which is requisite to convey a sensibility of those finer emotions. This delicacy every one pretends to: Every one talks of it; and would reduce every kind of taste or sentiment to its standard. But as our intention in this essay is to mingle some light of the understanding with the feelings of sentiment, it will be proper to give a more accurate definition of delicacy than has hitherto been attempted. And not to draw our philosophy from too profound a source, we shall have recourse to a noted story in Don Quixote.

David Hume

... to be continued in our next issue.

Kritiklabbet at Supermarket 2018

Kritiklabbet explores the future artistic, economic and technical dimensions of art criticism. We conduct experiments in the fields of esthetics, network economy and new digital expressions. Our voyage of discovery started in the spring of 2016 and will end in June 2018 after two years of exploring the postdigital public sphere.

Check out our webpage: www.kritiklabbet.se

What is The Last Mass Mail?

Kritiklabbet is carrying out an experiment in participative criticism and live editing at Supermarket 2018! The Last Mass Mail is the result of our process. We invite you, the visitors at the fair, to write down your reflections about an artwork or an exhibitor in a text 300-700 characters long in Swedish or English, and send it to us at redaktionen@kritiklabbet.se. What you hold in your hand is the result. As long the fair goes on, you have every chance to participate yourself! Kritiklabbet's editors will set the titles and write lead paragraphs where necessary. We will also edit the contributions lightly and correct spelling errors.